

Utdrag fra Peer Gynt

(En grønnkledd kvinne går i lien, og Peer Gynt følger etter med forelskede fakter)

DEN GRØNNKLEDTE (stanser og snur seg rundt): Er det sant?

PEER (skjærer med fingeren over strupen): Så sant som jeg heter Peer. Så sant som du er en deilig kvinne. Vil du ha meg? Du skal få se hvor fint jeg meg ter. Du skal verken trede veven eller spinne. Mat skal du få så du er ferdig å sprekke, aldri skal jeg deg i håret trekke...

DEN GRØNNKLEDTE: Ikke slå meg heller?

PEER: Nei, var det likt! Vi kongssønner slår ikke kvinnfolk og slikt.

DEN GRØNNKLEDTE: Er du kongssønn?

PEER: Ja.

DEN GRØNNKLEDTE: Jeg er Dovrekongens datter.

PEER: Er du det? Se se, det treffer jo godt..

DEN GRØNNKLEDTE: Inne i Ronden har far min sitt slott.

PEER: Da har mor min et større, så vidt jeg fatter.

DEN GRØNNKLEDTE: Kjenner du far min? Han heter Kong Brose.

PEER: Kjenner du mor min? Hun heter Dronning Åse.

DEN GRØNNKLEDTE: Når far min er sint, så sprekker fjelle.

PEER: De raper bare mor min tar på å skjelle.

DEN GRØNNKLEDTE: Far min kan spenne under høyeste hvelven.

PEER: Mor min kan ride gjennom strieste elven!

DEN GRØNNKLEDTE: Har du annen kledning enn de fillene der?

PEER: Hå, du skulle se mine søndagsklær.

DEN GRØNNKLEDTE: Jeg går til hverdags i gull og silke!

PEER: Det tykkes dog likere stry og stilke!

DEN GRØNNKLEDTE: Ja, Peer, så ser jeg vi to passer sammen!

PEER: Som benet og broken, som håret og kammen.

DEN GRØNNKLEDTE: Brudehest! Brudehest! Kom, brudehesten min! (*Troll kommer inn med grisen*)

PEER: Heisan! Vi skal stryke gjennom Rondeporten inn! Rapp deg, rapp deg, min ganger god!

DEN GRØNNKLEDTE: Akk, nylig gikk jeg så stur og mod....

Nei, en vet aldri hva der kan hendes!

PEER: På ridestellet skal storfolk kjennes!

MUSIKK

I DOVREGUBBENS HALL

(Dovregubbens kongshall. Stor forsamling av hofftroll, tomtegubber og haugmenn. Dovregubben i høysetet med krone og spir. Ungene hans og hans nærmeste slektninger står på begge sider av ham. Peer Gynt står foran ham..)

HOFFTROLLENE: Slakt ham! Kristenmanns sønn har lurt
Dovregubbens veneste mø!

EN TROLLUNGE: Må jeg skjære ham i fingeren?

EN ANNEN TROLLUNGE: Må jeg rive ham i håret?

EN UNG TROLLJENTE: Hu hei, la meg bite ham i låret!

EN TROLLHEKS (med en sleiv): Skal han lages til sodd og sø?

EN ANNEN TROLLHEKS (med en slakterkniv): Skal han stekes på spidd eller brunes i gryte?

DOVREGUBBEN (hysjer på dem): Isvann i blodet! Altså, det er min datter du krever?

PEER: Din datter og riket i medgift, ja!

DOVREGUBBEN: Det halve får du mens jeg lever. Og det annet halve når jeg en gang faller fra!

PEER: Det er jeg nøyd med!

TROLLUNGENE: Å, far! Må vi leke hubro og ørn? Ulveleken! Gråmus og gloøyet katt!

DOVREGUBBEN: Ja, men fort. Jeg er arrig og søvning. God natt! (Han går.)

PEER (jaget av trollungene): Slipp meg, djevelstøy! (prøver å flykte opp skorsteinen.)

TROLLUNGENE: Tomtegubber, nisser! Bit ham bak!

PEER: Au! (Prøver å flykte ned gjennom kjellerlemmen.)

TROLLUNGENE: Steng alle risser!

DET ELDSTE HOFFTROLLET: Hvor de morer seg, de små!

PEER (*strever med en liten trollunge som har bitt seg fast i øret hans:*) Vil du slippe, ditt skarn!

HOFFTROLLET (*slår Peer over fingrene*): Ta varsomt, slyngel, på et kongelig barn!

PEER: Et rottehull! (*Løper dit*)

TROLLUNGENE: Nissebror! Det må du sperre!

PEER: Den gamle var fæl, men de unge er verre!

TROLLUNGENE: Fleng ham!

(*Trollungene myldrer omkring ham.*)

PEER: Akk, den der var liten som en mus!

TROLLUNGENE: Steng gjerde! Steng gjerde!

PEER: Akk, var jeg en lus!

(*Peer faller om til slutt, gråtende.*)

TROLLUNGENE: Nå, i synet på han!

PEER: Hjelp mor, jeg dør! (*Kirkeklokker ringer langt borte.*)

TROLLUNGENE: Bjeller i fjellet. Det er svartekjolens kjørl!
(*Trollene flykter under bulder og hylende skrik. Hallen styrter sammen, alt forsvinner. Peer er reddet.*)